

คำแถลงบาไฮ เรื่องธรรมชาติ

The Baha'i statement on Nature

ชุมชนบาไฮนานาชาติ

คำนำ

ในเดือนกันยายน ปี 1986 องค์การกองทุนโลก เพื่อธรรมชาติ (WWF) ได้เริ่มเครือข่ายหน่วยงานเกี่ยวกับการอนุรักษ์และศาสนา โดยนำผู้นำศาสนาของชาวพุทธ คริสต์ ฮินดู ยิว และมุสลิมพร้อมกับผู้นำด้านสิ่งแวดล้อมมารวมกันที่เมืองอาซีสี่ ประเทศอิตาลี

แต่ละศาสนาในห้าศาสดังกล่าวที่มีตัวแทนก็ได้ส่งคำแถลงเรื่องธรรมชาติ ตั้งแต่เดือนตุลาคม ค.ศ. 1987 บาไฮเป็นศาสนาหลักศาสนาที่หกที่ได้เข้าร่วมพันธมิตรอันใหม่นี้ และได้แจ้งคำแถลงนี้เพื่อสนับสนุนจุดประสงค์ของเครือข่าย

“ธรรมชาติในแก่นสารนั้น คือที่แสดงออกแห่งนามของเรา พระผู้ประดิษฐ์ พระผู้สร้าง การปรากฏได้ ถูกทำให้หลากหลายด้วยเหตุต่างกันไป และในความหลากหลายนี้มีสัญลักษณ์ต่างๆ สำหรับผู้ที่มีความรับรู้ ธรรมชาติเป็นความประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้า และเป็นการแสดงออกถึงสิ่งนี้ และในตลอดทั่วโลกที่ไม่ แนนอน เป็นการประทานมาซึ่งความกรุณาที่ได้บัญญัติมาโดยพระผู้บัญญัติ พระผู้ทรงอัจฉริยภาพทั้งหมด” ธรรมลิขิตบาไฮ

ด้วยวจนะเหล่านี้ พระบาฮาอูลลาห์ ศาสดาผู้ก่อตั้งศาสนาบาไฮ ได้แสดงให้เห็นความสัมพันธ์อัน จำเป็นระหว่างมนุษย์และสิ่งแวดล้อม ว่าความยิ่งใหญ่และความหลากหลายของโลกธรรมชาติเป็นการ สะท้อนอย่างมีจุดมุ่งหมายของความสูงส่งและความกรุณาของพระผู้เป็นเจ้า สำหรับชาวบาไฮแล้ว นี่ตามมา ด้วยความเข้าใจถึงว่าธรรมชาติจะต้องได้รับการเคารพและคุ้มครองในฐานะที่เป็นความไว้วางใจอันศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งเราเป็นผู้รับผิดชอบ

หัวข้อเรื่องดังกล่าว แนนอน มิใช่มีเฉพาะในศาสนาบาไฮ ศาสนาหลักของโลกทุกศาสนาก็แสดง ความสัมพันธ์พื้นฐานระหว่างพระผู้สร้างและสิ่งสร้างสรรค์ของพระองค์ จะเป็นเช่นอื่นไปได้อย่างไร? ศาสนา อิสระหลักๆ ทุกศาสนายืนยันพื้นฐานของการเปิดเผยธรรมจากพระผู้เป็นเจ้าองค์เดียวกัน พระผู้เป็นเจ้าของผู้ซึ่ง ส่งศาสนทูตของพระองค์อย่างต่อเนื่องมายังโลกเพื่อว่ามนุษยชาตินั้นอาจได้รับการศึกษาเกี่ยวกับวิถีทาง ต่างๆ และพระประสงค์ของพระองค์ นี่คือแก่นสารของความเชื่อบาไฮ

อย่างไรก็ตาม ในฐานะที่เป็นการเปิดเผยธรรมล่าสุดของพระผู้เป็นเจ้า คำสอนบาไฮจึงมีความ เกี่ยวพันอย่างพิเศษกับสถานการณ์ปัจจุบัน เมื่อธรรมชาติทั้งหมดได้ถูกคุกคามโดยอันตรายจากฝีมือมนุษย์ นับแต่การทำลายป่าฝนของโลกเป็นจำนวนมากจนถึงฝนร้ายในที่สุดของการทำลายล้างนิวเคลียร์

เมื่อหนึ่งศตวรรษที่ผ่านมา พระบาฮาอูลลาห์ทรงประกาศว่ามนุษยชาติได้ก้าวเข้าสู่ยุคใหม่แล้ว ยุคที่ ได้รับการสัญญาถึงโดยศาสนทูตทั้งหมดแห่งอดีต ยุคใหม่นี้จะนำสันติภาพและความกระจ่างมาสู่มนุษยชาติ ในที่สุด อย่างไรก็ตามเพื่อจะไปถึงจุดนั้นมนุษยชาติจะต้องตระหนักเป็นอย่างแรกในความเป็นเอกภาพ พื้นฐานของตนเอง เช่นเดียวกับเอกภาพของพระผู้เป็นเจ้าและของศาสนา トラบจนกว่ามนุษย์จะมีการ ตระหนักอย่างทั่วไปถึงความเป็นหนึ่งเดียว และความพึงพาอาศัยระหว่างกันนี้ ปัญหาของมนุษยชาติก็จะมี แต่เลวร้ายลง

“ความผาสุกของมนุษยชาติ สันติภาพ และความปลอดภัยนั้นจะไม่สามารถบรรลุถึงได้ นอกจากและจนกว่าเมื่อเอกภาพของมนุษยชาติจะได้ถูกสถาปนาขึ้นอย่างมั่นคง” พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ได้ทรงลิขิตไว้ “โลกนี้เป็นเพียงประเทศเดียวและมนุษยชาติก็เป็นพลเมืองของประเทศนั้น”

ปัญหาหลัก ๆ ที่ประสบอยู่เกี่ยวกับความเคลื่อนไหวเรื่องสิ่งแวดล้อมในปัจจุบันวนเวียนอยู่รอบจุดนี้ ปัญหาของมลภาวะในมหาสมุทร การสูญพันธุ์ของสิ่งมีชีวิตตระกูลต่างๆ ฝนกรดและการโค่นทำลายป่าไม้ โดยที่ยังไม่พูดถึงความทุกข์ทรมาน ในที่สุดนิวเคลียร์นั้น ไม่คำนึงถึงเส้นกั้นพรมแดนใด ทั้งหมดนี้จำเป็นจะต้องมีการเข้าหาในระดับระหว่างประเทศ

ในขณะที่ธรรมเนียมของศาสนาต่างๆ ทั้งหมดชี้ให้เห็นถึงชนิดของการประสานงานและความกลมเกลียวที่จะเป็นสิ่งจำเป็นในการหยุดยั้งความทุกข์เหล่านี้ ศาสนาหลักต่างๆ ของศาสนาบาไฮเช่นกันก็ได้รวมไว้ซึ่งข้อบัญญัติอันชัดแจ้งสำหรับระบบรัฐบาลแห่งโลกระบบใหม่ที่เป็นเพียงสิ่งเดียวเท่านั้นที่จะให้ทางออกในระยะยาวสำหรับปัญหาเหล่านี้

“สิ่งซึ่งพระผู้เป็นนายได้ทรงบัญญัติให้เป็นทางแกไขอันสูงสุด และเป็นเครื่องมืออันทรงอำนาจที่สุดเพื่อการบำบัดรักษาโลกก็คือความเป็นหนึ่งเดียวกันของเหล่าประชากรของโลกในจุดมุ่งหมายสากลอันเดียว” พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ได้ทรงลิขิต

โดยที่ถูกร่างขึ้นอยู่รอบคติของสหพันธ์แห่งโลกของประเทศต่างๆ โดยมีรัฐสภาและคณะบริหารนานาชาติเพื่อดำเนินความประสงค์ของตนนั้น ระบบรัฐบาลใหม่นี้ตามคำสอนบาไฮแล้วจะต้องตั้งอยู่บนความยุติธรรมทางเศรษฐกิจ ความเสมอภาคระหว่างบุรุษและสตรี และการศึกษาสากล

จุดต่างๆ เหล่านี้เกี่ยวข้องโดยตรงกับความพยายามใดก็ตามที่จะปกป้องสิ่งแวดล้อมของโลก เรื่องของความยุติธรรมทางเศรษฐกิจเป็นตัวอย่างอันหนึ่ง ในหลายส่วนของโลกการรุกรานป่าฝนและสิ่งมีชีวิตที่ใกล้จะสูญพันธุ์เกิดขึ้นมาจากการที่คนจนผู้ซึ่งได้แสวงหาอย่างสมสิทธิในส่วนอันเป็นธรรมชาติของทรัพย์สมบัติของโลกนั้น ได้ล้มต้นไม้อันเพื่อสร้างที่นา พวกเขาไม่รู้ตัวว่าในระยะยาวแล้วและในฐานะที่เป็นสมาชิกของชุมชนแห่งโลกที่พวกเขาจำกั้อย่างน้อยนิด ว่าพวกเขานั้นอาจทำลายอย่างไม่สามารถกลับคืนมาได้แทนที่จะให้โอกาสอันดีขึ้นแก่ลูก ๆ ของเขาในการมีชีวิตที่ดีขึ้น เพราะฉะนั้นความพยายามใดๆ ที่จะคุ้มครองธรรมชาติจะต้องพิจารณาถึงความไม่เป็นธรรมพื้นฐานระหว่างผู้ร่ำรวยและผู้ยากจนของโลกด้วย

เช่นเดียวกัน การยกระดับสตรีให้มีความเท่าเทียมกันอย่างเต็มที่กับบุรุษนั้นสามารถช่วยเหลือเรื่อง
ของสิ่งแวดล้อมได้โดยการนำมาซึ่งพลังอันใหม่ของค่านิยมของสตรีเข้ามาในการตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดการ
ทรัพยากรธรรมชาติ ธรรมชาติของศาสนาไฮได้อีกกล่าวไว้ว่า “บุรุษได้เคยเป็นใหญ่เหนือสตรีด้วยเหตุผล
ของลักษณะอันบีบบังคับและก้าวร้าวมากกว่าของเขาทั้งในด้านร่างกายและจิตใจ แต่ตราซังกำลังจะเคลื่อน
ไปพละกำลังนั้นกำลังจะเสียความเป็นใหญ่และความตื่นตัวทางสติ ความหยิ่งรู้ และคุณลักษณะทางธรรม
เช่นความรัก และการรับใช้ซึ่งสตรีเข้มแข็งในสิ่งเหล่านั้น กำลังได้มาซึ่งความเหนือกว่า ดังนั้นยุคใหม่จะเป็น
ยุคที่มีลักษณะบุรุษน้อยลงและซึมซาบมากขึ้นไปด้วยอุดมคติสตรี

การศึกษา โดยเฉพาะการศึกษาซึ่งเน้นหลักการบาไฮเกี่ยวกับการต้องพึ่งพาอาศัยกันของมนุษย์เป็น
สิ่งจำเป็นข้อหนึ่งในการสร้างความต้องการของการอนุรักษ์โลก หลักธรรมของศาสนาเกี่ยวกับความเป็น
อันหนึ่งเดียวกันและการพึ่งพาอาศัยกันสัมพันธ์อย่างจำเพาะเจาะจงกับเรื่องสิ่งแวดล้อม อีกครั้งหนึ่งที่จะ
อ้างอิงถึงธรรมชาติศักดิ์สิทธิ์บาไฮ: “โดยคำว่าธรรมชาตินั้นหมายถึงเหล่าคุณสมบัติภายในและความ
เกี่ยวพันอันจำเป็นที่ได้มาจากความเป็นจริงของสิ่งต่างๆ และความเป็นจริงของสิ่งเหล่านี้ ถึงแม้จะอยู่ใน
ความหลากหลายอย่างมากที่สุด ก็มีความเกี่ยวโยงอย่างใกล้ชิดระหว่างสิ่งหนึ่งกับสิ่งอื่นๆ ...จงพิจารณาว่า
โลกแห่งการดำรงอยู่นั้นเป็นเช่นร่างของมนุษย์ อวัยวะทั้งหมดของร่างกายมนุษย์ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน
ชีวิตจึงดำเนินต่อไปเช่นกันท่ามกลางส่วนต่างๆ ของสิ่งที่ดำรงอยู่นั้นก็มีความเกี่ยวโยงอันล้ำเลิศและการ
แลกเปลี่ยนพลังต่างๆ ซึ่งเป็นสาเหตุแห่งชีวิตของโลกและการคงอยู่ต่อไปของปรากฏการณ์ต่างๆ อันมีอาจ
คณาได้เหล่านี้”

ความจริงที่ว่าหลักการเหล่านี้จะต้องมาด้วยอำนาจแห่งศาสนาและมีใช่เพียงจากแหล่งแห่งมนุษย์นั้น
ยังเป็นอีกส่วนหนึ่งของคำตอบโดยรวมแก่ปัญหาสิ่งแวดล้อมของเรา แรงกระตุ้นที่อยู่หลังคำประกาศอาซีซี
เกี่ยวกับธรรมชาติเป็นพยานต่อความคิดนี้

คงจะไม่มีแรงขับเคลื่อนสำหรับการเปลี่ยนแปลงของสังคมอันใดที่มีพลังมากไปกว่าศาสนา พระบาท
ฮาอูลลาห์ทรงตรัสว่า “ศาสนาเป็นวิถีทางอันยิ่งใหญ่ที่สุดสำหรับการสถาปนาระเบียบในโลกและสำหรับความ
พอใจอันสงบสุขของทั้งหมดที่อาศัยอยู่ในนั้น” ในความพยายามที่จะสร้างค่านิยมทางนิเวศน์อันใหม่นั้น คำ
สอนต่างๆ ของธรรมเนียนศาสนาทั้งหมดสามารถมีบทบาทในการช่วยคลายศาสนิกชนของตน

ตัวอย่างเช่น พระบาทฮาอูลลาห์ ได้ทรงตรัสไว้อย่างชัดเจนถึงเรื่องความจำเป็นที่จะคุ้มครองสัตว์ “จง
อย่ามองดูสิ่งสร้างสรรค์ของพระผู้เป็นเจ้านอกจากด้วยสายตาแห่งความกรุณาและความเมตตา เพราะความ

การุณอันรักใคร่ของเรานั้นได้แผ่ไปทั่วทุกสิ่งที่ถูกสร้างสรรค์ และความเมตตาของเราได้ครอบคลุมโลกและเหล่าสวรรค์”

พระองค์เองนั้นได้ทรงแสดงความรักและความชื่นชมอย่างแรงกล้าต่อธรรมชาติ ซึ่งได้สนับสนุนความเกี่ยวโยงระหว่างสิ่งแวดล้อมและโลกแห่งจิตวิญญาณในหลักธรรมบาไฮ “ชนบทคือโลกของเหล่าวิญญาณ เมืองคือโลกของบรรดารา่างกาย” พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

ความแตกแยกเป็นสองของเรื่องจิตวิญญาณและวัตถุนิยมนี้ เป็นกุญแจที่จะเข้าใจสภาพของมนุษยชาติในปัจจุบัน ในทัศนะบาไฮสิ่งหลัก ๆ ที่คุกคามสิ่งแวดล้อมของโลกเรา เช่นภัยของการทำลายล้างทางนิวเคลียร์นั้นคือการแสดงออกของความเจ็บป่วยทางจิตวิญญาณมนุษย์ที่ครอบคลุมไปทั่วโลก ความเจ็บป่วยที่เป็นที่สังเกตเห็นได้ชัดในการเน้นหนักเกินไปในเรื่องของวัตถุและการมองตนเองเป็นหลัก ซึ่งยับยั้งความสามารถของเราที่จะทำงานด้วยกันอย่างชุมชนแห่งโลกเหนือสิ่งอื่นใดทั้งหมดนั้น ศาสนาบาไฮพยายามที่จะฟื้นฟูจิตวิญญาณมนุษย์และทำลายสิ่งกีดขวางต่างๆ ที่จำกัดการประสานงานอย่างมีผลและปรองดองท่ามกลางบุรุษและสตรีไม่ว่าพวกเขาจะมีภูมิหลังทางชาติ เผ่าพันธุ์ หรือศาสนาอะไร

สำหรับชาวบาไฮแล้ว เป้าหมายของการดำรงอยู่ก็คือ เพื่อการดำเนินอารยธรรมที่ก้าวหน้าขึ้นไปตลอด อารยธรรมเช่นนี้จะสามารถถูกสร้างขึ้นได้เพียงแต่บนโลกที่สามารถรักษาตัวมันเองไว้ได้เท่านั้น ความมุ่งมั่นของบาไฮต่อสิ่งแวดล้อมนั้นเป็นพื้นฐานของศาสนาเรา